

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Cadena de Pregària per les Vocacions

Amb el mes de novembre arriba la Cadena de Pregària per les Vocacions. Aquesta és una bonica iniciativa de les delegacions diocesanes de pastoral vocacional dels 10 bisbats amb seu a Catalunya. Durant tot aquest mes de novembre preguem ininterrompudament per les vocacions, prenent cada bisbat tres dies diferents. A la nostra diòcesi de Tortosa ens correspon agafar el relleu d'aquesta cadena d'oració els dies 5, 15 i 25 de novembre.

Déu crida, però som nosaltres qui no sempre el sabem escoltar amb atenció. El Senyor ens estima tal com som i alhora ens somia millor del que som. No hi ha ningú per a qui el Senyor no tingui una missió particular, ja sigui a la vida laical, familiar, missionera, a la vida consagrada, al diaconat, al sacerdoci.

Siguem comunitat cristiana diocesana que fa cadena pregant junts, escoltant la crida de Déu. Siguem comunitat de deixebles que preguem units tot descobrint que la promoció de les vocacions és tasca de tots els batejats. Aprofitem aquesta cadena de pregària per a fer experiència de sinodalitat viscuda, «caminant junts» i alhora «pregant junts» com a Sant Poble fidel de Déu, creixent en comunió, participació i missió, com a poble de batejats que situem la crida de Déu en el centre de les nostres vides.

El Senyor ens crida a la vida, ens crida a l'amistat amb Ell, ens crida a la santedat. Així ens ho recorda el papa Francesc a la seva exhortació apostòlica *Gaudete et exultate* (núm. 136). A la llum del lema d'enguany, «la vocació, font de nova vida», com-

prenem que les nostres vides no són fruit d'un caos sense sentit, sinó que tot pot integrar-se en un camí de resposta al Senyor, que —com ja he remarcat anteriorment— ens estima tal com som i alhora ens somia millor del que som. Ell té un preciós pla per a cadascú de nosaltres.

Tant avui diumenge 5 de novembre com els dies 15 i 25 d'aquest mateix mes —dies assignats al

nostre bisbat per a la Cadena de Pregària per les Vocacions—, demanem al Senyor de saber-lo escoltar amb atenció, de respondre'l amb generositat, de sentir-nos membres d'una comunitat diocesana que prega, acull i acompanya a l'encontre amb Jesucrist. Ell és sempre font de nova vida!

† **Sergí Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Longevitat indefinida: somni o malson? (I)

Un dels cavalls de batalla del transhumanisme és la prolongació indefinida de la longevitat. Els ideòlegs del transhumanisme radical confien en extirpar la mort i convertir-la en un objecte del passat; mentre que els ideòlegs moderats es limiten a afirmar que, en un futur immediat, podrem dilatar qualitativament la longevitat i millorar la qualitat de vida de les persones. En definitiva, que podrem viure més anys, però sense moure'ns dels quaranta.

No hi ha dubte que hi ha una íntima relació entre el desenvolupament científic i tecnològic d'una societat i l'augment de longevitat dels ciutadans que la con-

formen. En els països més desenvolupats del planeta, la vida és més llarga, però, també, té més qualitat. Només cal fer una llambregada a les dades demogràfiques dels països rics i dels països pobres per adonar-se d'aquest fet diferencial.

La pretensió de vèncer la mort mitjançant l'enginy humà es coneix amb el nom de la síndrome Frankenstein. El doctor Frankenstein en l'obra homònima de Mary Shelley (1797-1851) que duu com a subtítol *El mite del Prometeu modern*, dona vida a un ésser monstruós fet de trossos de cadàvers. El monstre sobreviu a l'intent i vaga erràticament pels camps

i pels boscos tot cercant una dona tan lletja com ell per poder compartir la seva vida. La voluntat de vèncer la mort mitjançant l'aplicació de la tecnologia és omnipresent en el transhumanisme.

El fet de voler viure més temps i amb més qualitat d'existència és un bé legítimament buscat pel ciutadà. El fet de què solament alguns puguin accedir a la immortalitat en aquest món no és, segons els transhumanistes, un argument suficient, per cancel·lar la qüestió. Esgrimeixen que la majoria d'avenços i d'innovacions que han tingut lloc en el passat també han començat per una petita minoria i, posteriorment, s'han anat es-

tenent al conjunt de la població. En aquest cas, però, ja no ens referim a un artefacte tecnològic, sinó a una qualitat ontològica.

La desigualtat en l'esperança de vida, però, ja és un fet evident en l'actualitat si comparem països del nord amb països en vies de desenvolupament. Els ciutadans dels països que gaudeixen d'una longevitat més llarga que la dels països més pobres no consideren que hagin de renunciar a la seva fins que els ciutadans d'aquests altres països assoleixin una situació d'equitat.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Cadena de Oración por las Vocaciones

Con el mes de noviembre llega la Cadena de Oración por las Vocaciones. Esta es una bonita iniciativa de las delegaciones diocesanas de pastoral vocacional de los 10 obispados con sede en Cataluña. Durante todo este mes de noviembre rogamos ininterrumpidamente por las vocaciones, tomando cada obispado tres días diferentes. A nuestra diócesis de Tortosa nos corresponde coger el relevo de esta cadena de oración los días 5, 15 y 25 de noviembre.

Dios llama, pero somos nosotros quienes no siempre lo sabemos escuchar con atención. El Señor nos ama tal como somos y a la vez nos sueña mejor de lo que somos. No hay nadie para el cual el Señor no tenga una misión particular, ya sea en la vida laical, familiar, misionera, en la vida consagrada, en el diaconado, en el sacerdocio.

Seamos comunidad cristiana diocesana que hace cadena rogando juntos, escuchando el llamamiento de Dios. Seamos comunidad de discípulos que rogamos unidos descubriendo que la promoción de las vocaciones es tarea de todos los bautizados. Aprovechemos esta cadena de oración para hacer experiencia de sinodalidad vivida, «caminando juntos» y a la vez «rogando juntos» como Santo Pueblo fiel de Dios, creciendo en comunión, participación y misión, como pueblo de bautizados que situamos el llamamiento de Dios en el centro de nuestras vidas.

El Señor nos llama a la vida, nos llama a la amistad con Él, nos llama a la santidad. Así nos lo recuerda el papa Francisco en su exhortación apostólica *Gaudete et exultate* (n.º 136). A la luz del lema de este año, «la vocación, fuente de nueva vida», comprendemos que nuestras vidas no son fruto de un caos sin sentido, sino que todo puede integrarse en un camino de respuesta al Señor, que —como ya he remarcado anteriormente— nos ama tal como somos y a la vez nos sueña mejor de lo que somos. Él tiene un precioso plan para cada uno de nosotros.

Tanto hoy domingo 5 de noviembre como los días 15 y 25 de este mismo mes —días asignados a nuestro obispado para la Cadena de Oración por las Vocaciones—, pedimos al Señor saber escucharle con atención, responderle con generosidad, sentirnos miembros de una comunidad diocesana que ruega, acoge y acompaña al encuentro con Jesucristo. ¡Él es siempre fuente de nueva vida!

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Sopar de la Fam a La Mata

Durant les festes dedicades a sant Gil en la parròquia Mare de Déu de les Neus en La Mata, hem organitzat com cada any el Sopar de la Fam, una iniciativa que fa temps es posa en marxa a la comarca dels Ports en el mes d'agost. Com sempre, tot el poble s'ha engrescat en la preparació de l'esdeveniment. Alguns comprant els ingredients per a la preparació del sopar, l'Ajuntament posant a disposició taules i cadires, i un grup de voluntaris que s'ocupaven de la venda dels productes de comerç just i del modest plat que simbolitzava un acte solidari envers els pobres, especialment pensant en les missions.

De fet, es tracta d'un acte que encaixa plenament dins de les festes dels pobles: la gent, que en els pobles petits és molt sensible i viu la solidaritat, va eixamplar la seva sensibilitat envers els que tenen menys pensant també en les missions. Tot un carrer era ocupat per colles d'amics que, contents, consumien aquest sopar tan modest. Els nens corrent i les rialles d'alegria per estar junts i compartir allò que tenim.

Com sempre, al final, un bingo ha contribuït a enfortir encara més aquest clima d'amistat i solidaritat, conscients de que en el món tots estem interconnectats i que no podem pensar només en nosaltres mateixos. Els joves han portat endavant el bingo amb molta alegria, amb joia i una simpatia que va amenitzar el ja bon aire que es respirava. Tots teníem al cor la nostra misionera de La Mata, Maria Rosa Piquer, comboniana.

Al final, tota la nit crec que ha sigut un homenatge a tots aquells que, seguint l'exemple de Crist, donen la vida pels altres.

Mn. Matteo

Confirmacions al Lligallo del Gànguil

El dissabte 16 de setembre, set adolescents i joves de la parròquia de Sant Joan Baptista del Lligallo del Gànguil

van rebre el sagrament de la Confirmació, alguns d'ells van participar aquest estiu en la JMJ. Amb goig podem dir que van ser les pri-

meres confirmacions al Bisbat del nostre nou pastor Mons. Sergi, qui animava els joves a continuar i deixar que la força de l'Esperit Sant actuï en ells i en la seva vida de cada dia.

Vam rebre aquesta primera visita del nostre nou bisbe amb goig, els joves i la comunitat parroquial, en record per la seva primera visita li vam entregar un petit detall dels joves i de la parròquia, una mitra, que com ell mateix explicava és signe de la santedat que un pastor ha de viure, que quan la utilitzi pugui pregar per aquesta porció petita del Poble de Déu que peregrina en aquesta bonica terra.

Mn. Joan Guerola

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

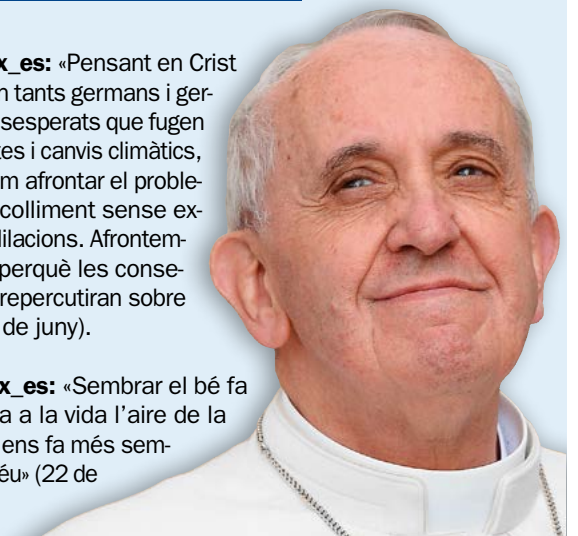

@Pontifex_es: «Déu no és distant, és Pare, et coneix i t'estima; vol prendre't de la mà, també quan vas per senderes empinades i difícils, també quan caus. Sovint en els moments en els quals ets més feble pots sentir més fort la seva presència. Està amb tu, és el teu Pare!» (18 de juny).

@Pontifex_es: «La violència sexual utilitzada com a arma de guerra és, desgraciadament, una realitat estesa. Cal denunciar aquest crim vergonyós i no cansar-se mai de dir no a la guerra, no a la violència» (19 de juny).

@Pontifex_es: «Pensant en Crist present en tants germans i germanes desesperats que fugen de conflictes i canvis climàtics, necessitem afrontar el problema de l'acolliment sense excuses ni dilacions. Afrontem-ho junts, perquè les conseqüències repercutiran sobre tots» (20 de juny).

@Pontifex_es: «Sembrar el bé fa bé: aporta a la vida l'aire de la gratuïtat i ens fa més semblants a Déu» (22 de juny).

Novena en honor a la Mare de Déu de la Cinta

Primer i segon dia. No va haver predicació.
Tercer dia. Predicació a càrrec de l'**Excm. i Rvdm. Romà Casanova Casanova**, bisbe de Vic: «A vosaltres tortosins i amants de la Mare de Déu, us toca escampar aquesta devoció, no amagar-la, al contrari, manifestar-la i les vostres paraules i el vostre exemple poden contagiar molts. Aquesta terra està amarada de la fe en la Mare de Déu. Maria és un lloc privilegiat per trobar-se amb Déu.»

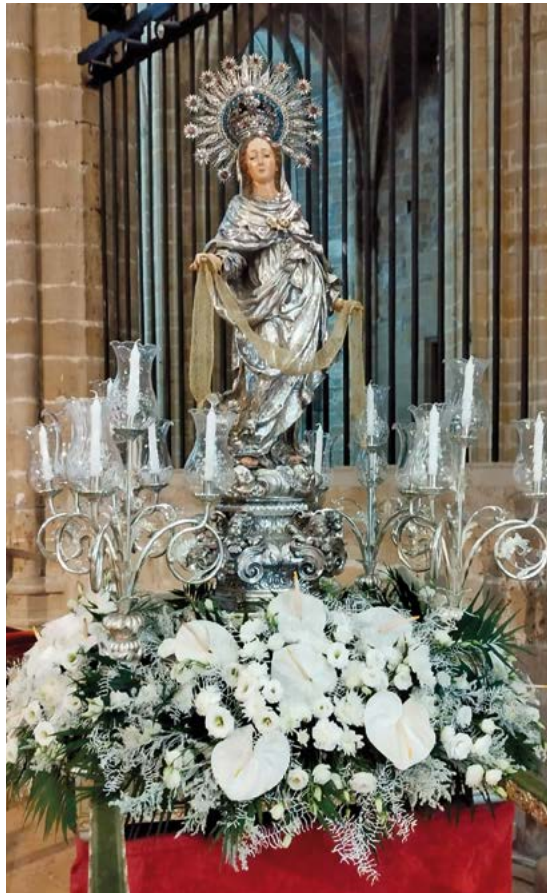
Quart dia. Va predicar el P. Abat de Poblet, **Octavi Vilà Mayo**: «Maria ens estima com a fills i diposità en aquest temple la Cinta que portava. Nosaltres formem part d'aquest temple perquè som pedres vives. Maria és la icona de la caritat i de l'amor, disposada sempre a complir la voluntat del Pare. Amb l'amor de Maria i per Maria, arribarem a bon port.»

Cinquè dia. La predicació va ser a càrrec del **M.I. Pascual Centelles Llop**, rector de les parròquies de Remolins, Mare de Déu dels Àngels i Vinallop: «La Mare de Déu de la Cinta que tants fills i filles té, tingue cura de nosaltres. Preguntem-li de tant en tant: "Maria, estàs contenta de mi?". Segur que ella com a bona mare està contenta dels seus fills. Hem de ser fills dignes de tal Mare.»

Sisè dia. Va predicar el **M.I. Josep M. Membrado Blas**, prior de l'Arxiconfraria de Ntra. Sra. de la Cinta i de la Cort d'Honor i rector de les parròquies Sant Crist de la Catedral i de Sant Blai de Tortosa: «Estem celebrant la Novena de la Cinta, una tradició que hem anat rebent i ho fem amb joia i esperança. Vull destacar tres punts:

- Agraïment** a Déu per l'elecció de Maria com a Mare i agrair-li que per l'estima pels seus fills i filles de Tortosa ens deixà la seua Cinta.
- Compromís** de tots i cadascú de nosaltres per mantenir aquesta tradició, no només com una herència, sinó com una vivència renovada cada dia.
- Testimoni de vida.**»

Setè dia. La predicació fou a càrrec de l'**Il·lm. José Luis Arin Roig**, administrador diocesà en Seu Vacant i rector de la parròquia Mare de Déu dels Dolors: «En la visió de Déu, quin és el paper de Maria? La millor deixeblla del seu Fill. El cristià, quan sofreix

un germà, l'ajuda. La felicitat només ens la pot donar Jesús, el Fill de Maria, però, també ella està sempre disposada a ajudar-nos. Què hem de fer per ser feliços? Ningú no té amor més gran que el qui dona la vida pels qui estima. Maria va aprendre molt bé la lliçó.»

Vuitè dia. Eucaristia, Rosari i Novena. No va haver-hi predicació perquè es va celebrar el Gran Concert de la Cinta a càrrec de l'Orquestra Harmonia del Parnàs Cor Ad Libitum.

Novè dia. La predicació fou a càrrec de l'**Excm. i Rvdm. Mons. Sergi Gordo Rodríguez**, bisbe de Tortosa: «Torno amb devoció aquest vespre a la catedral, a la nostra catedral, per celebrar la Novena. El primer sentiment que brota del meu cor és donar gràcies a Déu i a la Mare de Déu de la Cinta, i també dono gràcies al papa Francesc per haver-me confiat el ministeri episcopal en aquesta ciutat i en aquesta diòcesi tortosina. I, malgrat les meves

limitacions i mancances, poso aquest vespre en cloure aquesta Novena, el meu servei entre vosaltres als peus de la Mare de Déu de la Cinta. El dia que es va fer públic el meu nomenament, estava pregant Completes amb el meu germà en l'episcopat Javier Vilanova, fill de La Fatarella, i tot d'una es va posar a cantar l'Himne de la Verge de la Cinta i per això he pogut cantar-lo. Vull tornar-me agnollar, com ahir ho vaig fer, als peus d'aquesta imatge policromada. A la llum de la Verge de la Cinta us vull llegir una pregària. Una pregària plena d'amor a la Mare de Déu de la Cinta, d'acció de gràcies i de petició i que acaba encomanant a la seua protecció els joves, a fi que si algú se sent cridat pel Senyor, la Verge faci madurar la llavor de la vocació, de manera especial al ministeri ordenat.»

En acabar, vam acompanyar en processó la relíquia de la Mare de Déu de la Cinta a la seua capella. I tot cantant l'himne vam venerar la relíquia.

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

■ **Dilluns 6**, Seminari, festa sacerdotal del Reservat.

■ **Divendres 10**, Pinell de Brai, a les 19.30 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Rm 11,29-36 / Sl 68 / Lc 14,12-14]. Sants Pere Poveda Castroverde i Innocenci de la Immaculada Canoura Arnau, prevs., i companys, mrs. Sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); sant Leonard, anacoreta; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí (València).

7. ■ Dimarts [Rm 12,5-16a / Sl 130 / Lc 14,15-24]. Lleida: □ Beat Francesc Palau i Quer (Aitona, Segrià, 1811 - Tarragona, 1872), prev. carmelità, fund. Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861). Sant Ernest, mr.; sant Florenci, bisbe d'Estrasburg (s. VII); santa Cari-

na, vg. i mr.; sant Severí, mr.; sant Jacint M. Castañeda, prev. dominicà i mr. a Indoxina, nat a Xàtiva.

8. ■ Dimecres [Rm 13,8-10 / Sl 111 / Lc 14,25-33]. Santa Isabel de la Trinitat, vg. carmelitana; sants Sever, Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per «màrtirs coronats»; sant Deodat I, papa (615-618).

9. □ Dijous [Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1C 3,9b-13.16-17) / Sl 45 / Jo 2,13-22]. Dedicació de la Basílica del Laterà. Sant Teodor, soldat mr. (s. IV).

10. □ Divendres [Rm 15,14-21 / Sl 97 / Lc 16,1-8]. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461), i doctor de l'Es-

glésia; sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí; sant Tiberi, mr.; santa Teotopista, vg.

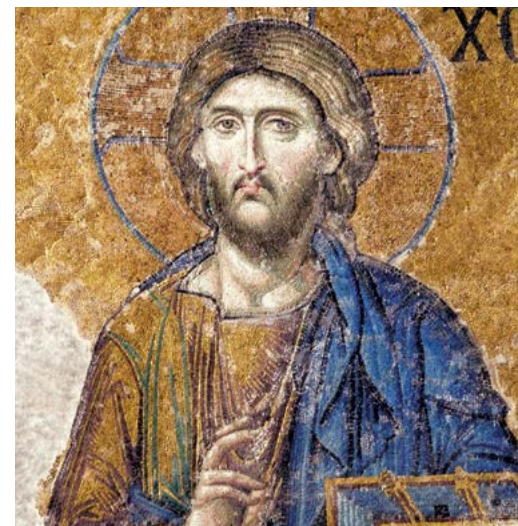
11. □ Dissabte [Rm 16,3-9.16.22-27 / Sl 144 / Lc 16,9-15]. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Pannònia; sant Menna, oficial siríac màrtir (Alexandria, s. III).

12. ■ Diumenge vinent, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sa 6,13-17 / Sl 62 / 1Te 4,13-18 / Mt 25,1-13]. Sant Josafat, bisbe coadjutor de Pólozk i mr. (1623) per la unitat dels cristians; sant Emilià (Millán) de la Cògolla, ermità a la Rioja.

Diurne XXXI de durant l'any (A)

COMENTARI

«De mestres només en teniu un i tots vosaltres sou germans»

De vegades busquem autors, llibres, devocions que ens puguin guiar en la nostra vida cristiana però Jesús ens diu ben clarament al final de l'evangeli d'avui: *Vosaltres no us heu de fer dir mestres, perquè, de mestre, només en teniu un i tots vosaltres sou germans... ni us heu de fer dir «guies» perquè, de guia, només en teniu un, que és el Crist.* Per tant, està clar que nosaltres individualment i com a Església només tenim un mestre i un guia que és Jesús. Cap Concili ni cap Sínode no pot canviar aquest mestratge. Però a nosaltres avui ens parla el nostre Mestre a través dels bisbes i sacerdots (sobretot). Per això també podem aplicar-los-hi les paraules que hem llegit abans: *Compliu i observeu tot el que us manen però no feu com ells, perquè diuen i no fan.* Una gran acusació contra tots els qui prediquen/m: cal dir però sobretot fer. Si el missatge que ens donen és el de Jesús l'hem de seguir; no hi valen excuses dient: ells prediquen el que no practiquen, perquè no seguim uns predicadors qualssevol sinó el mateix Crist. Per això hem de seguir les seves paraules però no els seus fets. La mateixa crítica als sacerdots la trobem a la primera lectura: *Vosaltres heu abandonat el camí dret i, en veure com jutjàveu, molts s'han allunyat. Heu violat l'aliança que jo havia fet amb Leví.* Són unes paraules que ens han de fer pensar i meditar molt. S'aparten de Crist moltes persones per la forma de viure de tots aquells que, d'alguna manera som predicadors del Crist? Sant Pau actuava d'una altra manera: *Entre vosaltres ens férem amables com les mares quan acaronen els seus fills... us hauríem donat fins i tot les nostres pròpies vides, de tant que us va fer estimar. Per no ser una càrrega a ningú, treballàvem nit i dia, mentre us anunciàvem la Bona Nova de Déu.* Les seves no eren *paraula d'homes sinó paraula de Déu que treballa eficaçment en vosaltres.* Tots tenim la responsabilitat de predicar la Paraula de Déu i que la nostra vida hi estigui en consonància però sabent que Crist és el nostre únic Mestre i guia.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 1,14b-2,2b.8-10)

Jo soc el rei dels reis, diu el Senyor de l'univers, i tots els pobles reverencien el meu nom. I ara, sacerdots, us adverteixo que si no feu cas de mi, si no esteu atents a honorar el meu nom, us trauré el poder de beneir. Vosaltres heu abandonat el camí dret i, en veure com jutjàveu, molts s'han allunyat. Heu violat l'aliança que jo havia fet amb Leví, diu el Senyor de l'univers. Per això, jo faré que tot el poble perdi l'estima i el respecte que us tenia, tal com vosaltres ho heu fet amb mi, per no haver seguit els meus camins i haver jutjat amb parcialitat.

No tenim tots un mateix pare? No ens ha creat el mateix Déu? Per què som deslleials els uns amb els altres i violem així l'aliança dels nostres pares?

► Salm responsorial (130)

R. *Guardeu-me en pau als vostres braços, Senyor.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 2,7b-9.13)

Germans, entre vosaltres ens férem amables com les mares quan acaronen els seus fills. Així, amb el desig de guanyar-vos, no solament us volíem fer participar de la bona nova de Déu, sinó que us hauríem donat fins i tot les nostres pròpies vides, de tant que us va fer estimar. Ja recordeu, germans, com era el nostre esforç i el nostre cansament: per no ser una càrrega a ningú, treballàvem nit i dia, mentre us anunciàvem la bona nova de Déu. I ara no deixem mai de donar gràcies a Déu, recordant que, quan rebéreu de nosaltres la paraula de Déu, l'acollireu com allò que és de veritat: no paraula d'homes, sinó paraula de Déu, que treballa eficaçment en vosaltres, els qui heu cregut.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 23,1-12)

En aquell temps, Jesús digué a la gent i als deixebles: «Els mestres de la Llei i els fariseus us parlen des de la càtedra de Moisès: compliu i observeu tot el que us manen, però no feu com ells, perquè diuen i no fan. Preparen farcells pesadíssims i els carreguen a les espatlles dels altres, però ells no volen ni moure'ls amb el dit. En tot obren per fer-se veure de la gent. Per això es fan ben grosses les filacteries, i les borles, ben llargues; els agrada d'ocupar els primers llocs a taula i els primers seients a les sinagogues, i que la gent els saludi a les places i els doni el nom de rabí, o sigui "mestre". Però vosaltres no us heu de fer dir mestres, perquè, de mestre, només en teniu un, i tots vosaltres sou germans; ni heu de donar a ningú el nom de pare aquí a la terra, perquè, de pare, només en teniu un, que és el del cel; ni us heu de fer dir guies, perquè, de guia, només en teniu un, que és el Crist. El més important de vosaltres ha de ser servidor vostre. Tothom qui s'enaltirà serà humiliat, però tothom qui s'humiliarà serà enaltit.»

► Lectura de la profecia de Malaquies (Mal 1,14b-2,2b.8-10)

Yo soy un gran rey, dice el Señor del universo, y todas las naciones temen mi nombre. Esto es lo que os mando, sacerdotes: Si no escucháis y no ponéis todo vuestro corazón en glorificar mi nombre, dice el Señor del universo, os enviaré la maldición. Os habéis separado del camino recto y habéis hecho que muchos tropiecen en la ley, invalidando la alianza de Leví, dice el Señor del universo. Pues yo también os voy a hacer despreciables y viles para todo el pueblo, ya que vuestra boca no ha guardado el camino recto y habéis sido parciales en la aplicación de la ley. ¿No tenemos todo un mismo padre? ¿No nos creó el mismo Dios? ¿Por qué entonces nos traicionamos unos a otros profanando la alianza de nuestros padres?

► Salmo responsorial (130)

R. *Guarda mi alma en paz, junto a ti, Señor.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 2,7b-9.13)

Hermanos:

Nos portamos con delicadeza entre vosotros, como una madre que cuida con cariño de sus hijos. Os queríamos tanto que deseábamos entregarnos no solo el Evangelio de Dios, sino hasta nuestras propias personas, porque os habíais ganado nuestro amor. Recordad, hermanos, nuestros esfuerzos y fatigas; trabajando día y noche para no ser gravosos a nadie, proclamamos entre vosotros el Evangelio de Dios. Por tanto, también nosotros damos gracias a Dios sin cesar, porque, al recibir la palabra de Dios que os predicamos, la acogisteis no como palabra humana, sino, cual es en verdad, como palabra de Dios que permanece operante en vosotros los creyentes.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 23,1-12)

En aquel tiempo, habló Jesús a la gente y a sus discípulos, diciendo: «En la cátedra de Moisés se han sentado los escribas y los fariseos: haced y cumplid todo lo que os digan; pero no hagáis lo que ellos hacen, porque ellos dicen, pero no hacen. Lían fardos pesados y se los cargan a la gente en los hombros, pero ellos no están dispuestos a mover un dedo para empujar. Todo lo que hacen es para que los vea la gente: alargan las filacterias y agrandan las orlas del manto; les gustan los primeros puestos en los banquetes y los asientos de honor en las sinagogas; que les hagan reverencias en las plazas y que la gente los llame "rabí". Vosotros, en cambio, no os dejéis llamar "rabí", porque uno solo es vuestro maestro y todos vosotros sois hermanos. Y no llaméis padre vuestro a nadie en la tierra, porque uno solo es vuestro Padre, el del cielo. No os dejéis llamar maestros, porque uno solo es vuestro maestro, el Mesías. El primero entre vosotros será vuestro servidor. El que se enaltece será humillado, y el que se humilla será enaltecido.»